

Elfiskeundersökningar i Kronobergs län 2004



LÄNSSTYRELSEN
I KRONOBERGS LÄN

Elfiskeundersökningar i Kronobergs län 2004

ISSN 1103-8209, meddelande 2005:01

En rapport från Miljövårdsenheten

Text: Theodor Samuelsson

Omslagsbild: Andreas Hedrén och Daniel Andersson elfiskar i Drevån i Mieåns avrinningsområde. Fångsten bestod av elritsa. I bakgrunden syns bl.a. viktig utrustning som generator och likriktare.

Tryckt på Länsstyrelsens repro

Finns även i PDF-format på Länsstyrelsens hemsida: www.g.lst.se

Utgiven av:



Innehåll

Sammanfattning	1
Inledning	2
Metodik	3
Resultat & Diskussion	5
Uppvidinge kommun	8
Lessebo kommun	10
Tingsryds kommun	10
Växjö kommun	12
Alvesta kommun	16
Ljungby kommun	16
Markaryds kommun	17
Älmhults kommun	19
Referenser	20

Sammanfattning

För att motverka effekterna av försurningen och förhindra att den biologiska mångfalden utarmas i svenska sjöar och vattendrag sker en omfattande kalkning. I Kronobergs län fördelas årligen ca 16 000 ton kalk till över 400 sjöar, ca 50 kalkdoserare i vattendrag och drygt ett hundratal våtmarksområden.

För att kontrollera om kalkningen har avsedd effekt undersöks, genom elfiske, fiskfaunan i ett femtiotal strategiskt viktiga vattendrag i åtta olika avrinningsområden i Kronobergs län. Utvalda lokaler representerar områden med flera uppströms liggande kalkningar eller vattendrag med stora biologiska värden.

För att de elfiskade vattendragen ej skall bedömas som försurningspåverkade skall en eller flera försurningskänsliga arter/stadier dokumenteras under elfiskeundersökningen. År 2004 bedömdes 94 % av de elfiskade lokalerna som ej försurningspåverkade. Resultatet från 2004 är bättre jämfört med tidigare år.

Under 2004 har totalt 49 lokaler i kalkade vattendrag elfiskats och 16 olika arter fångats: abborre, benlöja, bergsimpa, bäcknejonöga, elritsa, flodkräfta, färna, gers, gädda, lake, mört, sandkrypare, signalkräfta, stensimpa, ål och öring. Tre av ovanstående arter: färna, sandkrypare och flodkräfta, finns med på ArtDatabankens rödlista över hotade djur och växter i Sverige.

Vid elfisket 2004 fångades öring på 22 av de 49 elfiskade lokalerna. De högsta tätheterna av öring noterades i Hökabäcken i Alsteråns avrinningsområden och i två tillflöden till Helgasjön i Mörrumsåns avrinningsområde.

Inledning

Försurningen har under de senaste årtiondena slagit hårt mot sjöar och vattendrag i Sverige. De allvarligaste försurningsproblemen återfinns i syd- och västsvenska urbergsområden där Kronobergs län med sin stora andel kalkfattiga och svårvittrade berggrund ingår.

För att motverka effekterna av försurningen och förhindra att den biologiska mångfalden utarmas i svenska sjöar och vattendrag sker en omfattande kalkning. I Kronobergs län fördelas årligen ca 16 000 ton kalk till över 400 sjöar, ca 50 kalkdoserare i vattendrag och drygt ett hundratal våtmarksområden.

En mängd undersökningar och provtagningar görs för att kontrollera om kalkningen har avsedd effekt. Den kemiska effektuppföljningen omfattar analyser av vattnets pH-värde, alkalinitet, färgtal etc. I den biologiska uppföljningen ingår undersökningar av vattendragens bottenfauna, nätprovfiske i sjöar och elfiske, dvs. provfiske i rinnande vatten. Resultaten från den biologiska effektuppföljningen speglar vattenkvaliteten under en mer eller mindre lång period bakåt i tiden och kan utgöra ett viktigt underlag för att t.ex. bedöma om surstötter förekommer eller om biologisk återställning behövs.

Elfiskets syfte är att skapa underlag för biologisk uppföljning av kalkningsinsatser och biologisk återställning i rinnande vatten. Framförallt inriktar sig elfisket på att följa upp olika öringbestånd, men också andra försurningskänsliga arter såsom elritsa och rödlistade arter som färna och sandkrypare.

Denna rapport sammanfattar resultaten från elfiske i rinnande vatten i Kronobergs län 2004. Resultat från elfiske 2004 och tidigare år finns även tillgängliga via Internet på Fiskeriverkets hemsida: www.fiskeriverket.se

Metodik

Lokaler

I Kronobergs län undersöks, genom elfiske, fiskfaunan i ett femtiotal strategiskt viktiga vattendragslokaler i åtta olika avrinningsområden. Utvalda lokaler representerar områden med flera uppströms liggande kalkningar eller vattendrag med stora biologiska värden. Flera av lokalerna har provfiskats sedan början av 1980-talet. Provlokalerna har bl.a. valts med hänsyn till lämplighet för uppväxande öring, men även med hänsyn till förekomst av andra försurningskänsliga arter som elritsa, kräfta och rödlistade arter som färna och sandkrypore. En stor del av lokalerna är placerade i målområden där öring är motiv för kalkningen.

Elfiske

Metodiken för elfiske bygger på principen att fisk som blir omgiven av ett elektriskt fält av viss styrka blir bedövad till orörlighet och därmed möjlig att infånga med handburen håv. Den aktiva pluselektroden, anoden, är vanligtvis ringformad och fastsatt på en 2 m lång stav. Minuselektroden, katoden, består av ett flätat metallband eller ett nät av järn eller koppar som permanent ligger i vattnet under själva fisket.

När spänningsfallet vid anoden är för lågt eller när avståndet från katoden är stort skräms fisken undan. När spänningsfallet är högre eller när fisken kommer närmare katoden attraheras fisken av strömmen och börjar simma mot anoden. När fisken kommer tillräckligt nära anoden bedövas den. Inom hur stort område fisken påverkas beror på flera faktorer bl.a. fiskens storlek, vattnets konduktivitet, arbetsspänning och elfiskeutrustningens utformning.

Genomförande

Elfisket har utförts enligt Naturvårdsverkets miljöövervakningshandbok (*Programområde: Sötvalten. Undersökningstyp: Elfiske i rinnande vatten Version 1:2 2002-03-21*), vilket innebär en successiv utfiskning av en provyta. I de allra flesta fallen har den utvalda provytan (lokalen) elfiskats tre gånger. Mellan varje fiskeomgång får vattendraget "vila" i ca 30 min för att kvarvarande fisk skall återuppsöka sina ståndplatser. Fångsten i varje fiskeomgång mäts, vägs och sumpas i baljor på land. Fisken släpps inte tillbaka till vattendraget förrän efter sista utfiskningen. Lokal- och fångstuppgifter registreras i fält på de elfiskeprotokoll som anvisats för miljöövervakning och kalknings-effektuppföljning. Där noteras bl.a. vattendragets bredd, medeldjup, maxdjup, strömhastighet, vegetation etc.

Elfisket har under 2004 bedrivits med ett bensindrivet likströmsaggregat av typen LUGAB 1000. Spänningen som används varierar beroende på vattnets ledningsförmåga. Vid fiske med motordrivet aggregat har en spänning på 600 V visats sig lämplig i de allra flesta vattendrag i länet. Strömstyrkan ligger oftast mellan 0,3-0,7 A.

Resultat

En eller flera av nedanstående försurningskänsliga arter/stadier skall dokumenteras under elfiskeundersökning för att vattendraget/lokalen ej skall klassas som försurningspåverkad:

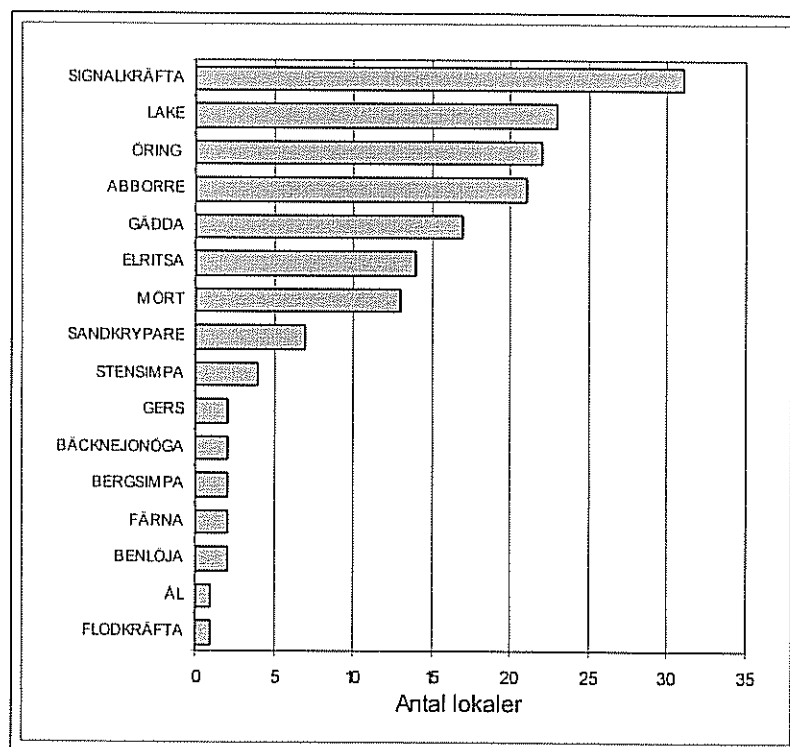
- Öring 0+ (årsyngel)
- Elritsa (< 40 mm)
- Mört (< 100 mm)
- Flod- eller signalkräfta (yngel)
- Färna (förekomst)
- Sandkryppare (förekomst)

Mal (förekomst)

Fisktätheter har vid utfiskning, dvs. när samma lokal fiskats flera gånger i följd för att successivt fånga hela eller en stor del av fiskpopulationen, beräknats enligt Bohlin (1984). Vid översiktsfiske, dvs. endast en elfiskeomgång på lokalen, har tätheterna beräknats från medelfångst-effektiviteter ur Elfiskeregistret (Sers & Degerman 1992). Resultaten från elfisken 2004 har datalagrats i Elfiskeregistret som är datavärd för fisk inom Miljöövervakningen.

Resultat & Diskussion

Under 2004 har elfiske utförts på sammanlagt 49 lokaler i kalkade vattendrag i Kronobergs län. Totalt har 16 olika arter fångats: abborre, benlöja, bergsimpa, bäcknejonöga, elritsa, flodkräfta, färna, gers, gädda, lake, mört, sandkrypare, signalkräfta, stensimpa, ål och öring.



Figur 1. Figuren visar på hur många lokaler varje enskild art påträffades. Totalt fiskades 49 lokaler.

Signalkräfta var den art som påträffades på flest lokaler, 31 av 49 lokaler. Den vanligaste fiskarten var lake som fångades på 23 lokaler. Öring fångades på 22 av 49 lokaler och de högsta tätheterna av öring noterades i Hökabäcken i Alsteråns avrinningsområde och i två tillflöden till Helgasjön i Mörrumsåns avrinningsområde.

Sandkrypare, stensimpa och färna tillhör de mer sällsynta arterna i länet. Sandkryparen finns med på ArtDatabankens rödlista över hotade djur och växter i Sverige och klassas som missgynnad. I Mörrumsån (Helige å) vid Gemla förekommer arten i mycket höga tätheter, bland de högsta i Sverige. Sandkryparen finns i stora delar av Mörrumsån i Kronobergs län. Den nordligast belägna fyndplatsen är Lugnån vid Asa.

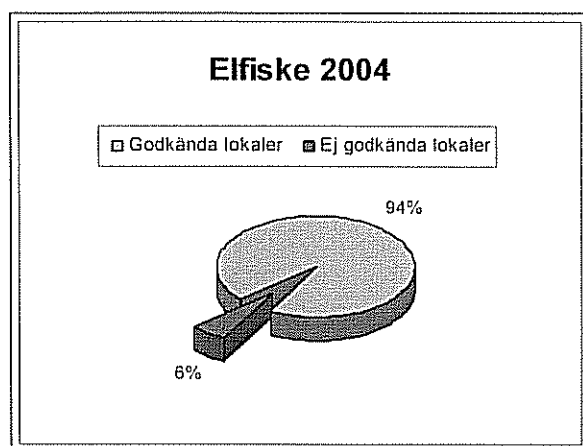
Stensimpan har i Kronobergs län endast påträffats i Alsteråns vattensystem i Uppvidinge kommun. Tätheterna är höga bl.a. i Hökabäcken och i Alsteråns huvudfåra.

Färnan är liksom sandkryporen klassad som missgynnad på ArtDatabankens rödlista över hotade djur och växter i Sverige. Färnan trivs i strömmande vatten och fångas regelbundet vid elfiske på flera lokaler i Helgeåns vattensystem, bl.a. Lillån vid Hallaryd och Helge å vid Linnefalla. Färnan förekommer även i Mörrumsån.

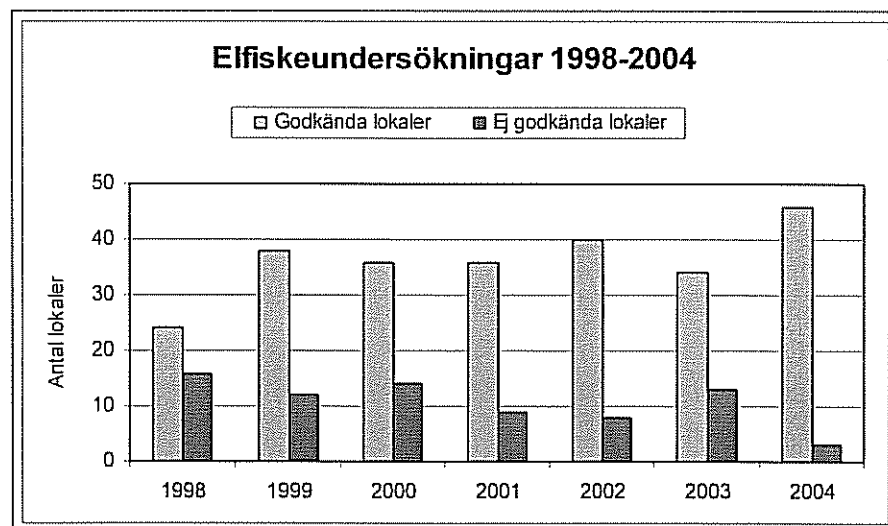
Förekomsten av ål och flodkräfta har minskat markant de senaste åren. Vid 2004 års elfiske fångades dessa två arter på endast en lokal vardera.

Försurningsbedömning

Vid elfisket 2004 klassades 46 av 49 elfiskade lokaler (94 %) som godkända och resterande tre lokaler (6 %) som ej godkända (figur 2). Resultatet 2004 är mycket bättre jämfört med tidigare år (figur 3).



Figur 2. Andel elfiskade lokaler 2004 som bedömts som godkända respektive ej godkända ur försurnings synpunkt.



Figur 3. Elfiskade lokaler 1998-2004 med godkänt respektive ej godkänt fiskbestånd.

Anledningen till det goda resultatet 2004 är bl.a. att förekomsten av årsyngel av öring och signalkräfta var bättre jämfört med tidigare år. Den nederbördsrika och kalla sommaren 2004 var gynnsam för öringen och signalkräftan sprider sig fortfarande i vattendragen och har blivit en allt vanligare indikator på godkänd vattenkemi.

Flest elfisken, 22 st, är utförda i Mörrumsåns avrinningsområde och där har alla lokaler utom en klassats som godkända ur försurningssynpunkt (bild 1). Alsterån och Mieån hade vardera en lokal där inga försurningskänsliga arter fångades. I Ronnebyån, Bräkneån, Skräbeå, Helgeån och Lagans avrinningsområden var alla lokaler godkända under elfisket 2004.

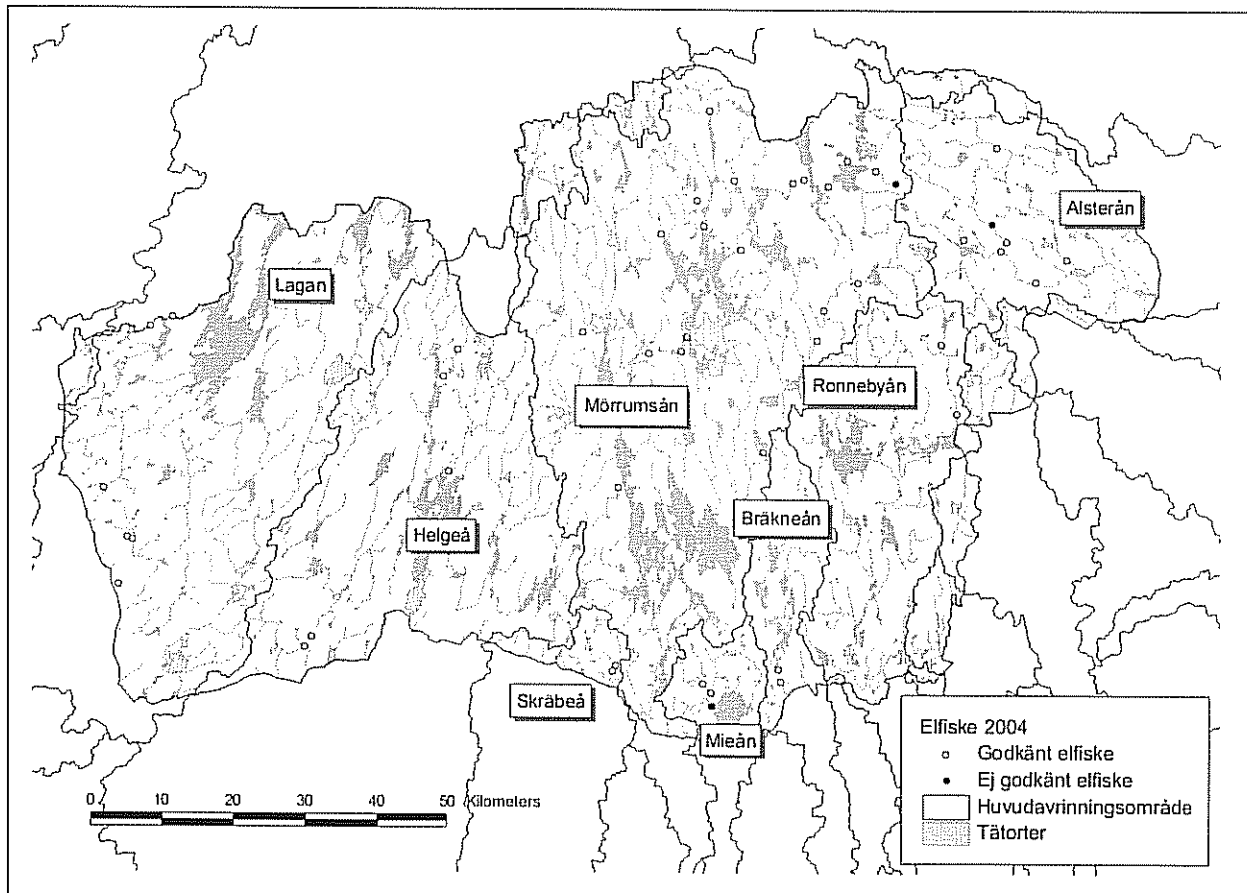


Bild 1. Elfiskade lokaler 2004 med godkänt respektive ej godkänt resultat.

Uppvidinge kommun

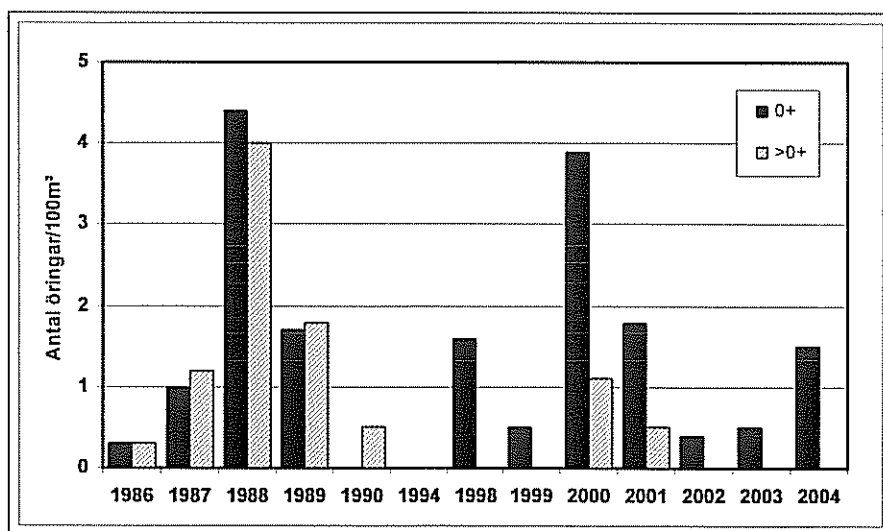
Alsterån

I Uppvidinge kommun fiskades sju lokaler i Alsteråns avrinningsområde. Alla lokaler i Alsteråns avrinningsområde klassades som godkända utom den högst uppströms belägna lokalen i Forsaån. Vid "Forsaån nedströms landsväg" fångades endast två elritsor. Lokalen har tidigare klassats som försurningsskadad och det är uppenbarligen svårt att åtgärda vattenkvaliteten.

Tätheterna av öring är överlag låga på de elfiskade lokalerna i Alsteråns avrinningsområde bortsett från Hökabäcken. I Hökabäcken som rinner ut i sjön Alstern fiskades en ny lokal 2004 och 38,6 öringar per 100 m² fångades. I Alsteråns huvudfåra är öringtätheterna låga trots att biotopvårdande åtgärder utförts i början av 2000-talet. På lokalen i Alsterån "1,7 km nedströms Skahus" fångas i stort sett alltid årsyngel av öring (0+), men fångsten av större öring (>0+) är mer sporadisk (figur 4). Vid lokalen "Åbron" i Alsteråns huvudfåra fångades öring vid elfisket 2004. Det var för första gången sedan 2001 som öring påträffades på lokalen.

Stensimpan, som i Kronobergs län endast påträffats i Alsteråns avrinningsområde, förekommer i höga tätheter på flera lokaler, bl.a. i Hökabäcken (40 st./100 m²) och i Alsterån (30,3 st./100 m²).

Elritsa var som tidigare år den vanligast förekommande fiskarten vid 2004 års elfiske i Alsteråns avrinningsområde. Den fångades på alla lokaler utom i Hökabäcken. Den högsta tätheten, 204,9 elritsor/100 m², noterades i Lillån vid Johannesberg.

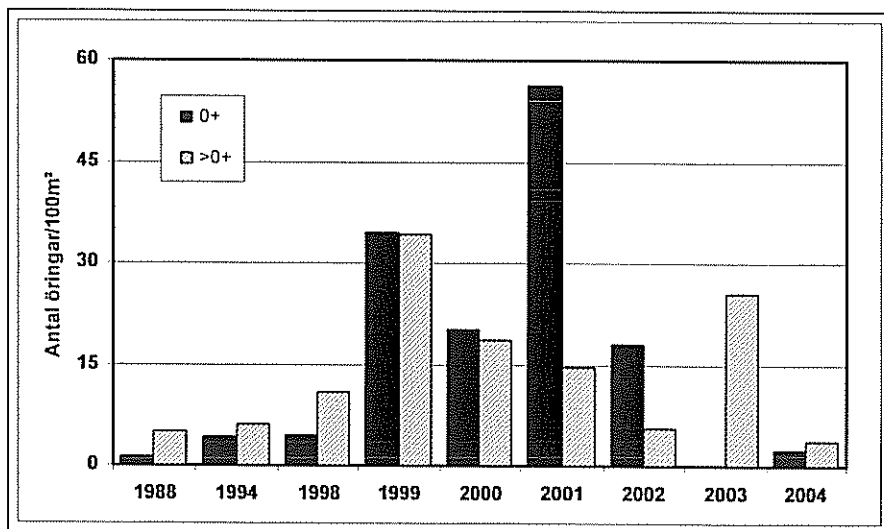


Figur 4. Öringtätheter vid lokalen "Alsterån 1,7 km nedströms Skahus" 1994-2004.

Mörrumsån

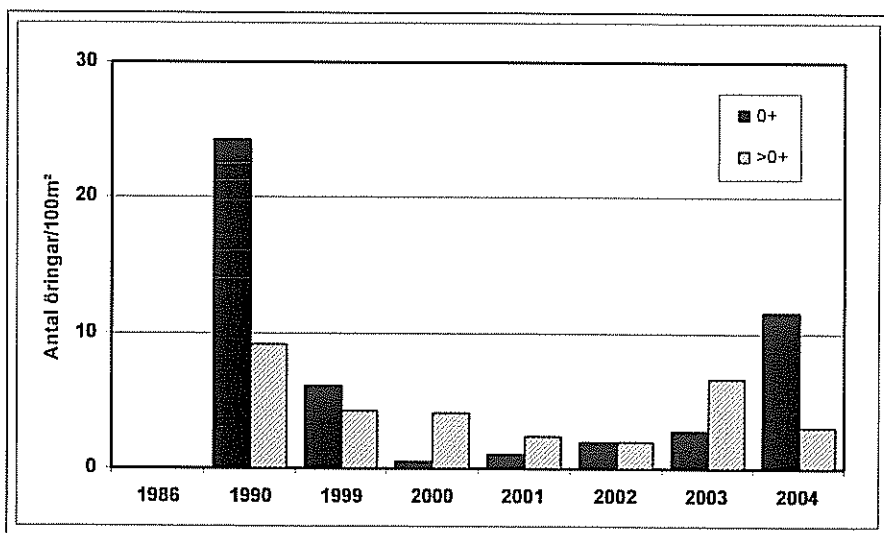
I Mörrumsåns avrinningsområde i Uppvidinge kommun fiskades tre lokaler. Två i Nottebäcken som är ett tillflöde till sjön Madkroken och en lokal i Sågebäcken som rinner ut i Änghultasjön. En av de elfiskade lokalerna klassades som ej godkänd. Lokalen i Nottebäcken vid "Tidäng" var fisktom. Tidvis uttorkning kan vara en trolig förklaring vid sidan om försurning.

Vid lokalen längre nedströms i Nottebäcken "Nedströms Kyrkan" fångades flera öringar. Här har dock tätheterna de senast åren sjunkit från riktigt höga nivåer (figur 5), vilket troligen beror på stora variationer i vattenflöde och försurning.



Figur 5. Öringtätheter i Nottebäcken 1988-2004.

I Sågebäcken som rinner ut i Änghultasjön fångades 14,6 öringar/100 m², varav 11,6 st/100 m² var årsyngel (0+). Det är de högsta tätheterna för öring sedan 1990 i Sågebäcken (figur 6).



Figur 6. Öringtätheter i Sågebäcken 1986-2004.

Ronnebyån

I Ronnebyåns avrinningsområde i Uppvidinge kommun elfiskades en lokal 2004. Lokalen ligger i Sandsjön och totalt fångades fem olika arter: abborre, elritsa, gädda, lake och signalkräfta. Förekomst av yngel av signalkräfta tyder på att Sandsjön vid elfiskelokalen ej är försurningspåverkad.

Lessebo kommun

Ronnebyån

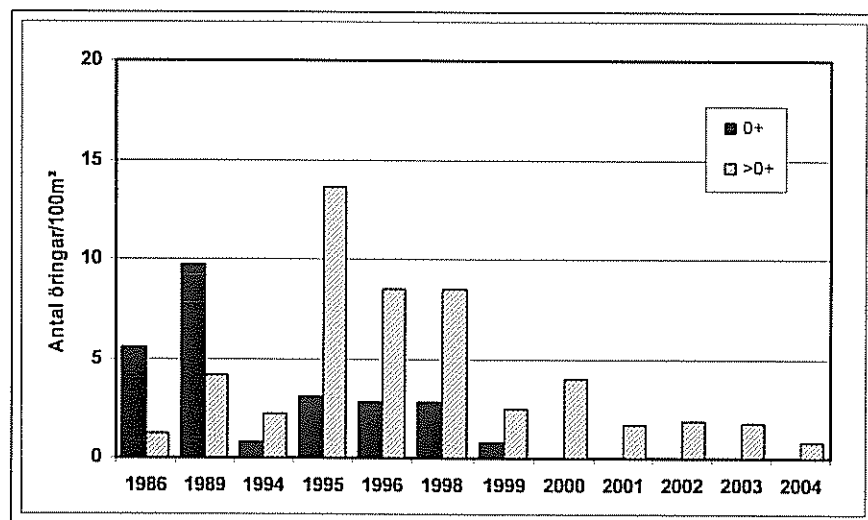
I Ronnebyåns avrinningsområde inom Lessebo kommun elfiskades en lokal 2004. Lokalen som fiskades ligger i Fagerhultsån och totalt fångades tre olika arter: lake, abborre och signalkräfta. Förekomst av yngel av signalkräfta tyder på att Fagerhultsån vid elfiskelokalen ej är försurningspåverkad. Elfisken strax uppströms har dock tidigare år klassats som ej godkända ur försurningssynpunkt.

Ca 10 km längre upp i Fagerhultsån (Sandsjöån) elfiskades en lokal som även den klassades som godkänd (se sidan 9).

Tingsryds kommun

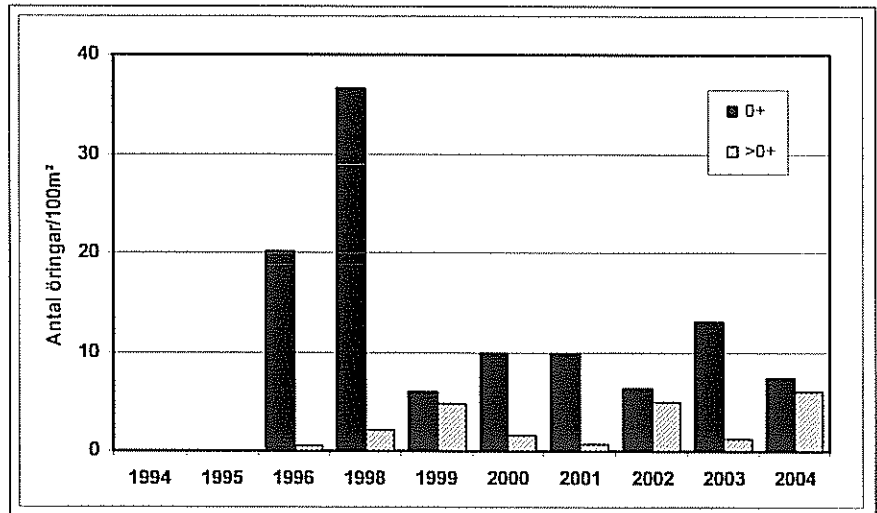
Mieån

I Mieåns avrinningsområde elfiskades tre lokaler 2004. På lokalen i Lunkbäcken har öringtättheten minskat de senaste åren. Årsyngel (0+) har inte fångats sedan 1999 (figur 7). Lokalen klassas som ej godkänd, men orsaken är inte försurning. Vattenkvaliteten är bra och den uppströms liggande Lunksjön provfiskades 2004 med godkänt resultat. Anledningen till den minskande öringtättheten i Lunkbäcken är okänd. Möjligen kan uttorkning vara en orsak.



Figur 7. Öringtättheter i Lunkbäcken 1986-2004.

I Bastaremålabäcken fångades 7,4 yngel av öring (0+) per 100 m² avfiskad yta. Öringbeståndet har varit ganska stabilt de senaste åren och varje år fångas yngel (figur 8).

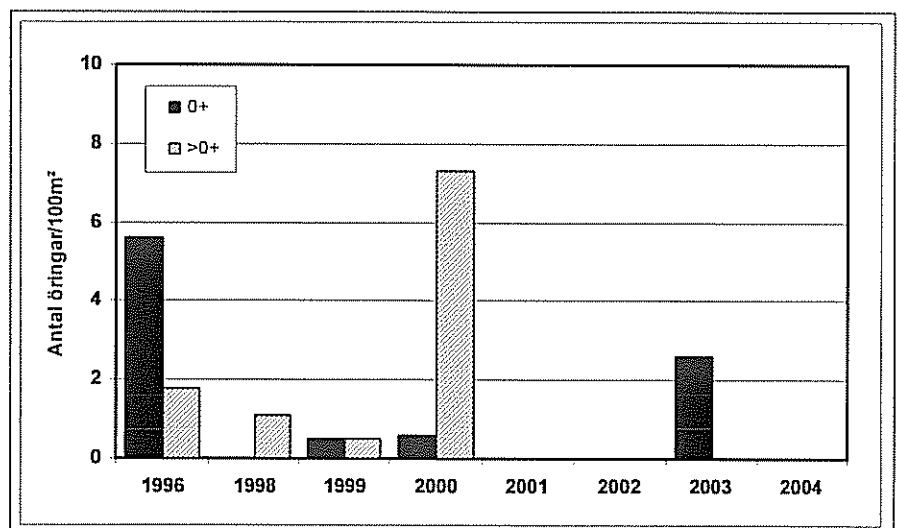


Figur 8. Öringtätheter i Bastaremålabäcken 1994-2004.

I Drevån fiskades en lokal som ligger ca 3 km uppströms Mien. Endast elritsa fångades. Tätheten av elritsa var hög, hela 88,1 individer per 100 m². Elfiske har tidigare inte skett på lokalen. Drevån är en fin öringbiotop, men inga öringar fångades.

Bräkneån

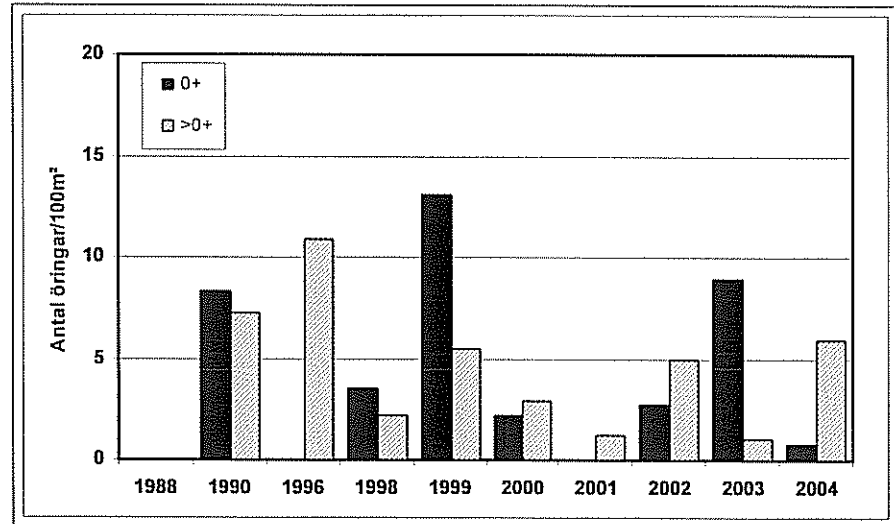
I Bräkneåns huvudfåra elfiskades två lokaler 2004. Vid Stenfors fångades fyra olika arter: abborre, signalkräfta, gädda och lake. Vid Nytorp fångades endast signalkräfta och gädda. Båda lokalerna klassas som godkända ur försurningssynpunkt eftersom yngel av signalkräfta påträffades. Fiskförekomsten är dock mycket sparsam på lokalen vid Nytorp. Vad detta beror på är okänt. I figur 9 visas fångsterna av öring vid Nytorp 1996-2004. Öringbeståndet i Bräkneån vid Nytorp är svagt.



Figur 9. Öringtätheter i Bräkneån vid Nytorp 1996-2004.

Skräbeå

I Skräbeåns avrinningsområde elfiskades två lokaler 2004, Siggabodaån och Farabolsån. En av dessa, Siggabodaån, ligger i Tingsryds kommun. I figur 10 nedan visas öringtätheterna för elfisket i Siggabodaån. Totalt fångades två arter vid elfisket: gädda och öring. Tidigare år har enstaka flodkräftor fångats. Tätheterna av öring är låga, men öringyngel (0+) fångas i stort sett varje år. För resultatet från Farabolsån se sidan 19.



Figur 10. Öringtätheter i Siggabodaån 1988-2004.

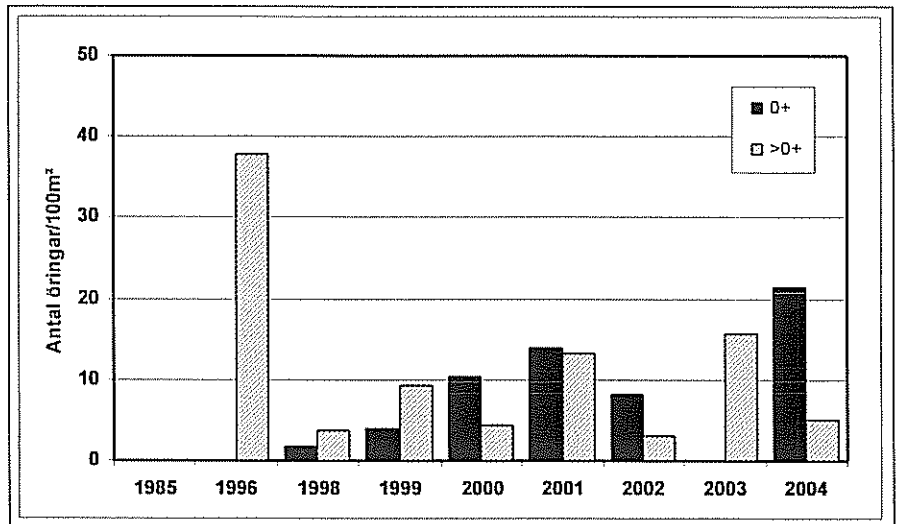
Växjö kommun

Mörrumsån

I Mörrumsåns avrinningsområde inom Växjö kommun elfiskades 17 lokaler 2004. Ingen av lokalerna klassades som förurningsskadad. Totalt fångades 13 olika arter: abborre, benlöja, bergsimpa, bäcknejonöga, elritsa, signalkräfta, färna, gers, gädda, lake, mört, sandkrypare och öring.

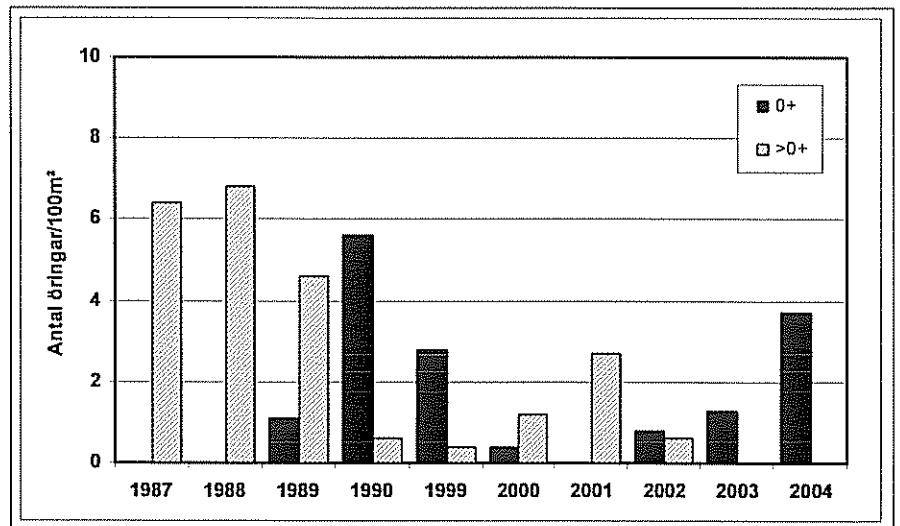
Öring

Öring fångades på sju av 17 lokaler. De finaste öringbestånden hittades i vattendrag som mynnar i Helgasjön: Svanåsbäcken och Rottneån. I Svanåsbäcken fångades 26,4 öringar per 100 m² avfiskad yta, varav den största delen var yngel (0+). I figur 11 visas resultatet från Svanåsbäcken 1985-2004. Elfisket 2004 utfördes dock på en ny lokal med bättre förutsättningar för öringyngel jämfört med tidigare år, vilket tydligt syns på stapeln för 0+ i figuren. Även i Rottneån fiskades en ny lokal. Tätheterna av öring var 23,6 st./100 m² varav 15,1 var yngel (0+). Sågebäcken i Uppvidinge kommun var näst efter Svanåsbäcken och Rottneån den bästa öringlokalen i Mörrumsån (se sidan 8-9).



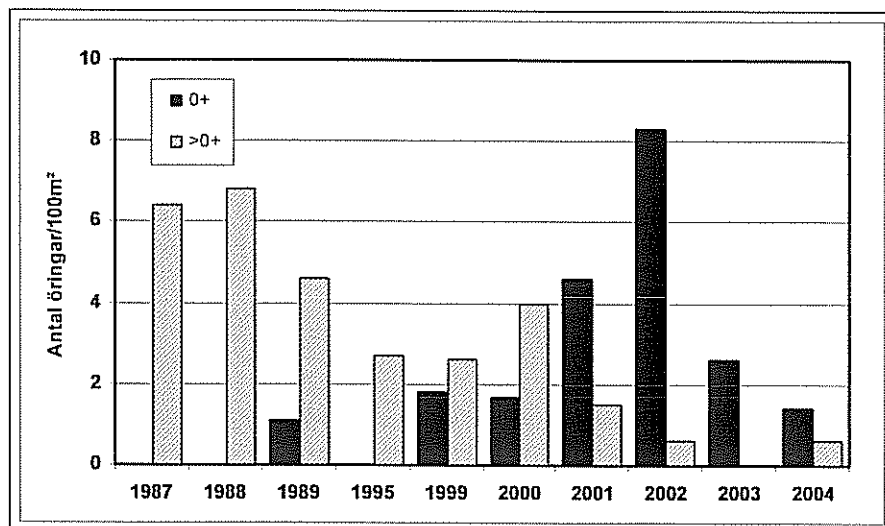
Figur 11. Öringtätheter i Svanåsbäcken 1985-2004.

I Mörrumsåns huvudfåra vid Örsled fångades 3,7 öringyngel (0+) per 100 m² avfiskad yta. I figur 12 syns en svag ökning från föregående år. Området där elfisket utfördes har biotopvårdats under 2004. Vid Örsled fångades även de två rödlistade arterna sandkrypare och färna.



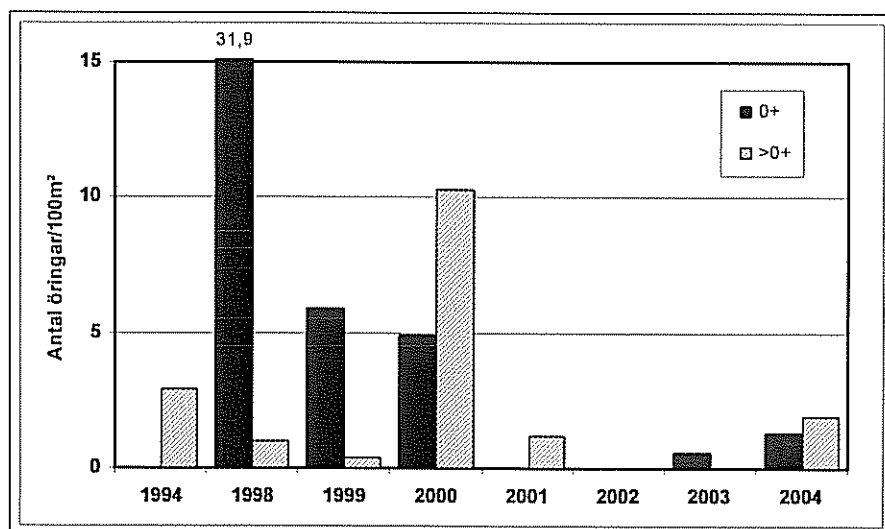
Figur 12. Öringtätheter i Mörrumsån (Helige å) vid Örsled 1987-2004.

I Mörrumsåns huvudfåra vid Helgevärma fångades 2 öringar per 100 m² (figur 13). Vattennivån var ovanligt hög vilket försvårade fisket och gav ett sämre resultat än förväntat.



Figur 13. Öringtätheter i Mörrumsån (Helige å) vid Helgevärma 1987-2004.

I Mörrumsåns huvudfåra vid Lidboholm mellan sjöarna Örken och Madkroken fångades abborre, bergsimpa, elritsa, signalkräfta, lake och öring. Öringbeståndet har de senaste åren minskat, men 2004 syns en svag förbättring (figur 14). Övriga lokaler med öring är Skyeån söder om Ingelstad där ett fåtal öringar fångas regelbundet och omlöpet förbi kraftverket vid Böksholm i Mörrumsåns huvudfåra. Vid Böksholm fångades flera öringar, totalt 5,2 st./100 m² avfiskad yta. I Nottebäcken, Mörrumsåns avrinningsområde i Uppvidinge kommun, fångas öring varje år (se sidan 8-9).

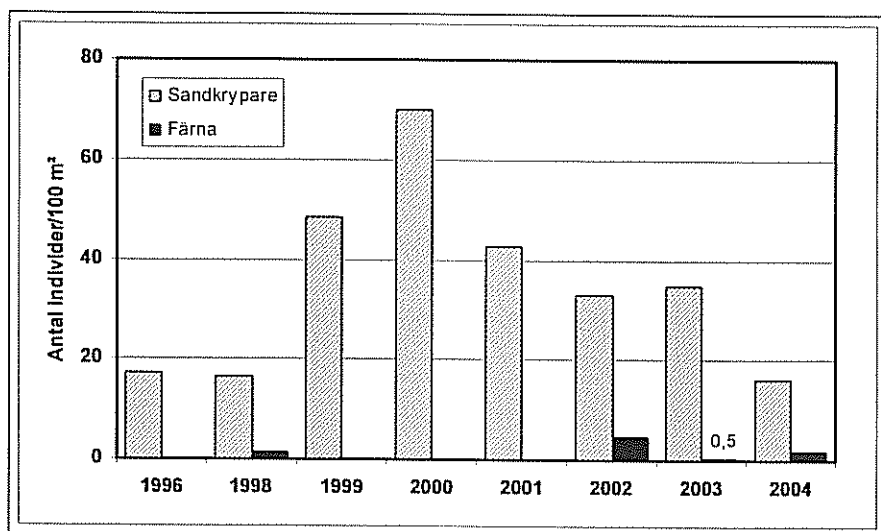


Figur 14. Öringtätheter i Mörrumsån vid Lidboholm 1994-2004.

Sandkrypare & Färna

På fyra lokaler påträffades den rödlistade fiskarten sandkrypare. De starkaste bestånden finner man i Mörrumsåns huvudfåra vid Gemla (figur 15) och Örsled. I Lugnån vid Asa och i omlöpet vid Åby finns bestånd av sandkrypare. Även i Mörrumsåns avrinningsområde i Alvesta kommun har sandkrypare fångats (se sidan 16).

Färna som liksom sandkryparen är rödlistad fångades i Mörrumsåns huvudfåra vid Gemla (figur 15) och Örsled. Vid Örsled har färan tidigare inte fångats vid elfiske.



Figur 15. Tätheter av sandkrypare och färna i Mörrumsån (Helige å) vid Gemla 1996-2004.

Övriga lokaler

I Kårestadsån fiskades tre lokaler. Öring har satts ut i på flera platser i ån under 2002, men inga öringar påträffades vid elfisket 2004. Alla lokaler klassades som godkända ur försurningssynpunkt. Yngel av mört och signalkräfta fångades. Vid lokalen "Oxhagen/Rämningen" har det vid tidigare elfisken inte fångats någonting, men under 2002 fångades mört och signalkräfta.

I "Hjulatorpsån nedströms Bergsjön" fångades endast signalkräfta. Fiskförekomsten brukar vara sparsam på denna lokal. Orsaken till detta är okänd.

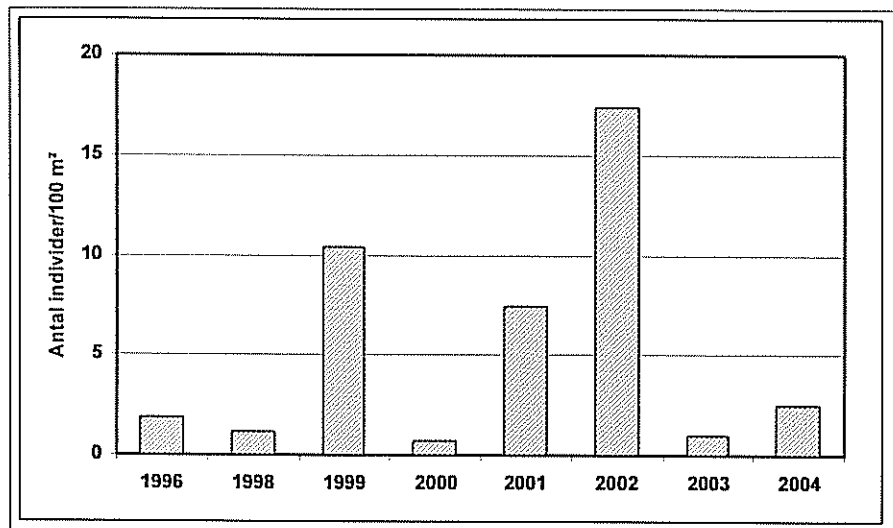
I "Bäck till Öjaren" fångades abborre och signalkräfta. Öring har fångats varje år, men saknades 2004. I "Bäck från Lilla Skärsjön" som rinner ut i sjön Madkroken fångades elritsa, signalkräfta och gädda. Öring har inte påträffats på denna lokal sedan 1999.

Alvesta kommun

Mörrumsån

I Mörrumsåns avrinningsområde inom Alvesta kommun elfiskades två lokaler under 2004. Båda lokalerna klassas som godkända då yngel av signalkräfta och sandkrypare fångades på båda lokalerna.

I Hjortsbergaån vid Lunnatorp fångades sju arter: abborre, gers, gädda, lake, mört, sandkrypare och signalkräfta. I Bäck från Spjällsjön fångades abborre, lake, sandkrypare och signalkräfta (figur 16).



Figur 16. Täthet av sandkrypare i Bäck från Spjällsjön.

Ljungby kommun

Helge å

I Helgeåns avrinningsområde inom Ljungby kommun elfiskades tre lokaler. Alla tre klassades som godkända ur försurningssynpunkt. I Lilla Helge å uppströms Möckeln fångades mört och signalkräfta. Yngel av båda arterna påträffades.

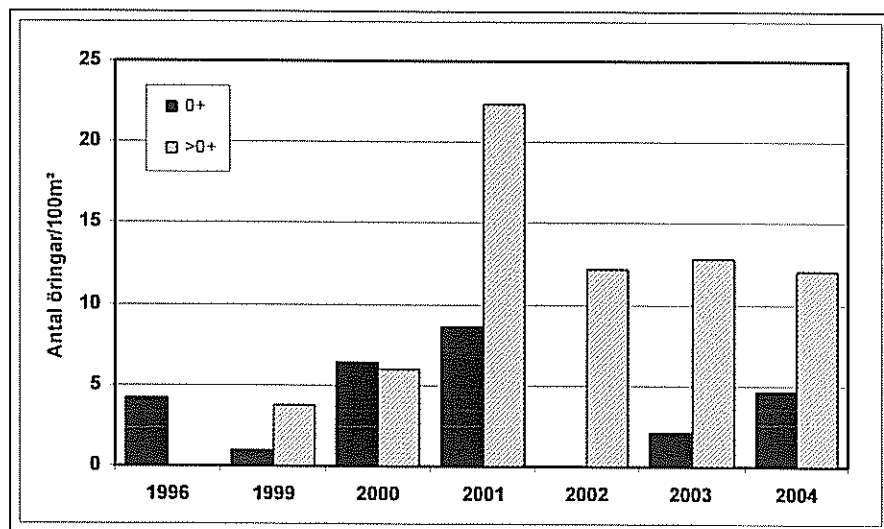
I Helge å uppströms Ryssbysjön vid lokalen "Sunnerfors" fångades abborre, gädda, lake, mört och signalkräfta. Öring har tidigare år fångats vid Sunnerfors, senast det skedde var 2002.

Ytterligare en bit uppströms Ryssbysjön ligger lokalen "Sälleberg". Där fångades lake och öring 2004. Sedan 2001 har enstaka öringar fångats varje år vid Sälleberg. Förutom lake och öring har även gädda och mört fångats vid tidigare elfisken vid Sälleberg.

Lagan

Tre lokaler i Lagans avrinningsområde inom Ljungby kommun fiskades under 2004. Alla lokaler klassades som godkända ur försurningssynpunkt.

I Ålkistebäcken, som är ett tillflöde till Krokån, fångades öring, gädda och abborre. Tätheterna av större öring (>0+) är höga (figur 17). I Lidhultsån mellan Bolmen och Unnen fångades fyra arter: signalkräfta, gädda, lake och ål. I Björkönaån uppströms Unnen fångades abborre, flodkräfta, lake, mört och öring. Detta var den enda lokal under elfisket 2004 där det fångades flodkräfta. I Björkönaån påträffades öring för första gången sedan 2001.



Figur 17. Öringtätheter i Ålkistebäcken 1996-2004.

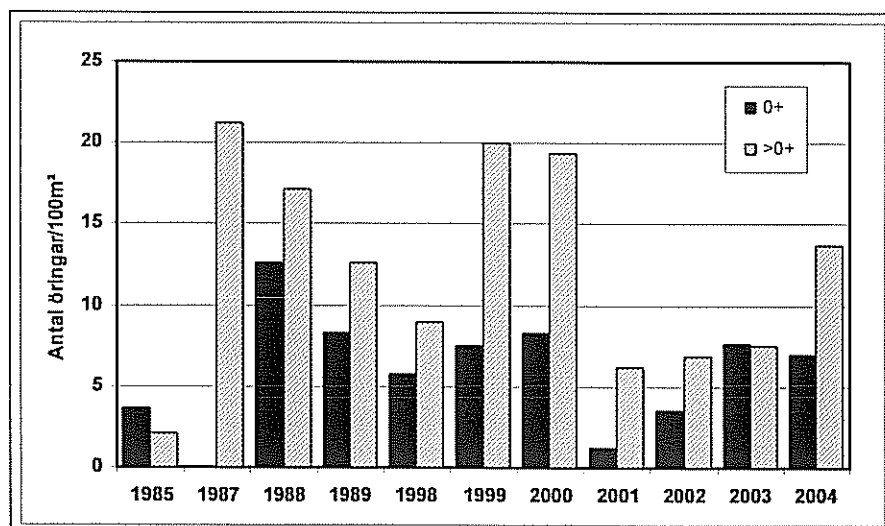
Markaryds kommun

Lagan

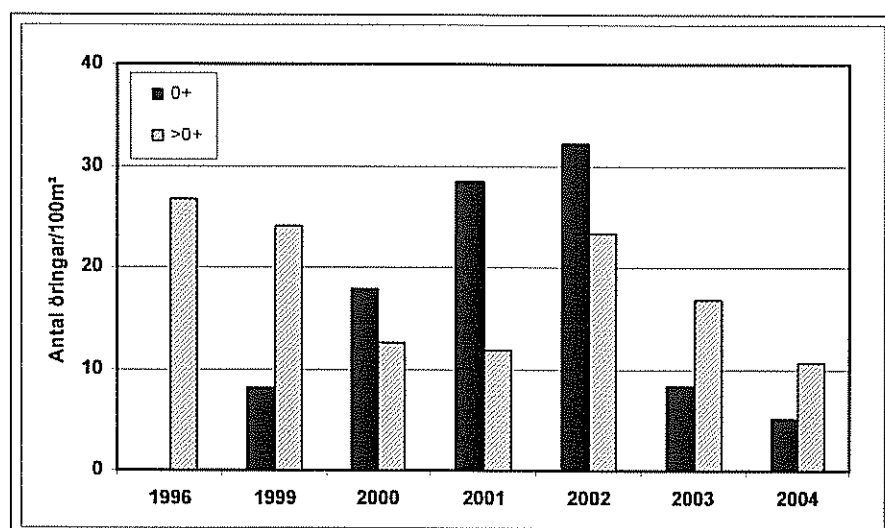
I Lagans avrinningsområde inom Markaryds kommun elfiskades tre lokaler 2004. Två lokaler i Vänneåns huvudfåra och en lokal i ett till flöde till Vänneån.

Vid Fagerdala landsvägsbro i Vänneåns huvudfåra fångades endast öring. Öringtätheten var 20,7 öringar per 100 m² (figur 18). Det fångades fler stora öringar (>0+) än yngel (0+). Vid Hallarna, längre uppströms i Vänneåns huvudfåra fångades endast elritsa och i Kåpsjöbäcken öring, elritsa och abborre (figur 19). Under elfisket 2004 var vattennivåerna mycket höga i Vänneån, vilket försvårade fisket och gav sämre fångstresultat. Alla lokaler klassades dock som godkända ur försurningssynpunkt.

Öringbeståndet i Vänneån är relativt stabilt från år till år och tätheterna ganska höga jämfört med övriga länet. Öringbeståndet skulle troligen kunna öka med biotopvårdande åtgärder framförallt vid den övre elfiskelokalen "Hallarna". En översyn av vandringshinder för öring i Vänneån och åtgärdande av dessa skulle stärka öringbeståndet.



Figur 18. Öringtätheter i Väanneån vid Fagerdala landsvägsbro 1985-2004.



Figur 19. Öringtätheter i Kåpsjöbäcken 1996-2004.

Älmhults kommun

Helge å

I Helgeåns avrinningsområde inom Älmhults kommun elfiskades två lokaler 2004. Båda lokalerna klassades som godkända ur försurningssynpunkt.

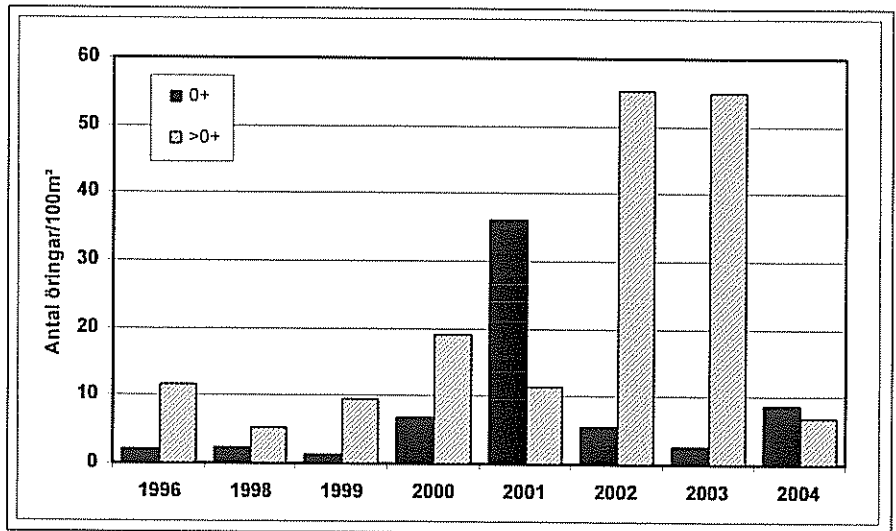
I Lillån som rinner ut i Helge å vid Hallaryd fångades signalkräfta och sandkrypare. Tidigare år har även öring och färna fångats i Lillån. Vid årets provfiske var vattennivåerna mycket över de normala vilket försvårade fisket och gav ett sämre fångstresultat. I Helgens huvudfåra vid Linnefalla fångades benlöja, lake och mört.

Skräbeå

I Skräbeåns avrinningsområde elfiskades två lokaler 2004. Båda lokalerna klassas som godkända ur försurningssynpunkt.

I Farabolsån fångades två arter vid elfisket: gädda och öring. I figur 20 visas öringtätheterna för Farabolsån. År 2001 och 2004 fiskades en kvill i anslutning till den ursprungliga lokalen, med bättre förhållanden för öringyngel (0+), vilket också syns tydligt i figuren. Farabolsån är en av de öringtätaste vattendragen i Kronobergs län.

I Siggabodaån fångades två arter vid elfisket: gädda och öring. Tidigare år har enstaka flodkräftor fångats. Tätheterna av öring är låga, men öringyngel fångas i stort sett varje år (se sidan 11-12).



Figur 20. Öringtätheter i Farabolsån 1996-2004.

Referenser

Bottenfaunan i Kronobergs län 2002. Länsstyrelsen i Kronobergs län.

Bottenfaunan i Kronobergs län 2003. Länsstyrelsen i Kronobergs län.

Degerman, Erik. & Sers, Berit. Elfiske. 1999. Fiskeriverket information 1999:3.

Eklövs Fiske & Fiskevård. 1999. Fiskevårdsplan Helge å. Gustavsfors fvo.

Eklövs Fiske & Fiskevård. 2003. Fiskeundersökningar i Helge å 2003 Gustavsfors fvo.

Fiskförekomst i rinnande vatten i Kronobergs län 1994. Länsstyrelsen i Kronobergs län. Meddelande 1995:5

Elfiskeundersökningar i Kronobergs län 1998-2001. Länsstyrelsen i Kronobergs län. Meddelande 2002:28

Elfiskeundersökningar i Kronobergs län 2002. Länsstyrelsen i Kronobergs län. Meddelande 2003:34

Elfiskeundersökningar i Kronobergs län 2003. Länsstyrelsen i Kronobergs län. Meddelande 2004:15

Kalkning av sjöar och vattendrag. Naturvårdsverket. Handbok 2002:1.

Preliminär plan för kalkeffektuppföljning i Kronobergs län 1999-2003. Länsstyrelsen i Kronobergs län. Meddelande 1998:15.